Table of Contents

Foreword: The Six Days of Creation / Rabbi Doron Perez		I	
Introduction		XVI	
The 25th o	of Iyar/ June 4th		
Chapter 1:	Three Weeks of Fear & Trembling Historic National Unity	2	
	Appendix: The Rabbi and the Poetess	14	
Day One - The 26th of Iyar/June 5th			
Chapter 2:	Salvation from the Sky The First Six Fateful Hours	24	
	Appendix A: Pilots' Personal Stories	36	
	Appendix B: Divine Providence	42	
Chapter 3:	A Stubborn Strip on the Mediterranean Coast The Gates of Gaza	52	
Chapter 4:	A Decision of Destiny	60	
	Jordan Enters the War	62	
	- The 27 th of Iyar/June 6 th		
Chapter 5:	Back to the Biblical Land The Hills of Samaria	72	
Doy Thro			
Day Three - The 28th of Iyar/June 7th Chapter 6: "The Temple Mount is in our Hands!"			
Chapter 6:	The Holy City Reunited	86	
	Appendix: Motta Gur, in His Own Words	102	
Day Four	- The 29th of Iyar/June 8th		
	A City Surrenders to a Rabbi Hebron and the Judean Hills	108	
Day Five	- The 1st of Sivan/June 9th		
	Barefoot in the Desert The Sinai Peninsula	120	
Day Six -	The 2nd of Sivan/June 10th		
Chapter 9:	Lofty Heights The Golan and the End of the War	138	
Afterword The 3th of Sivan June 11th			
Chapter 10	: Afterword	154	
		160	

תוֹכֶן

I	הַקְדָּסֶה	
XVI	מָבוֹא	
	לכ״ה בְּאִיָּר	
3	פֶּרֶק א׳: הַהַחְלָטָה הַגּוֹרֶלִית -	
	בְּיִלְיְבָה בְּעָקְבוֹת שְׁלוֹשָׁה שָבוּעוֹת שֶׁל חֲרָדָה	
15	נְסְפָּח: הָרַב צְבִי יְהוּדָה וְנֶעֱמִי שֶׁמֶר	
	הַיּוֹם הָרָאשׁוֹן לכ"ו בְּאִיֶּר - 5 בְּיוֹנִי	
	פֶּרֶק ב׳: הַיּוֹם הָרָאשׁוֹן לַמִּלְחָמֶה	
25	הַיְּשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה מִן הַשְּׁמֵיִם	
37	נְסְפָּח א': מִפְּפּוּרֵיהָם שֶׁל טַיָּסֵי חֵיל-הָאַוִיר	
43	גְסְפֶּח ב׳: יַד הַהַשְׁנָּחָה הָעֶלְיוֹנָה	
53	פֶּרֶק ג': שַׁחְרוּר חֶבֶל עַזָּה	
63	פֶּרֶק ד׳: הַמִּלְחָמָה עִם יַרְדֵּן	
	הַיּוֹם הַשַּׁנִי לכ"ז בְּאָיָר - 6 בְּיוּנִי	
73	פֶּרֶק ה׳: שִׁחְרוּר הַשׁוֹקְרוֹן פֶּרֶק ה׳: שִׁחְרוּר הַשׁוֹקְרוֹן	
	הַיּוֹם הָשְׁלִשִׁי לכ״ח בְּאִיֶּר - 7 בְּיוּנִי	
87	פֶּרֶק ו׳: שְׁחְרוּר יְרוּשָׁלֵיִם פֶּרֶק ו׳: שְׁחְרוּר יְרוּשָׁלַיִם	
103	נְסָפָּח: מִתּוֹךְ הַשְּּבֶּר: הַר הַבֵּיִת בְּיָדֵינוּ	
	הַיּוֹם הָרְבִיעִי לכ"ט בְאִיָּר - 8 בְּיוּנִי	
109	פֶּרֶק ז׳: שְׁחָרוּר הָרֵי חֶבְרוֹן	
	הַיּוֹם הַחֲמִישִׁי לא' בְּסִיוָן - 9 בְּיוּנִי	
121	פֶּרֶק ח׳: שִׁחְרוּר סִינֵי	
	הַיּוֹם הַשִּׁישִׁי לב' בְּסִיוָן - 10 בְּיוּנִי	
139	פֶּרֶק ט': שִׁחְרוּר הַגּוֹלָן	
	אַחֲרִית דָּבֶר לֹג' בְּסִינֶן - 11 בְּיוּנִי	
	פֶּרֶק י׳: סִיּוּם הַמִּלְחָמָה -	
155	מְלְחֶמֶת שֵׁשֶׁת הַיָּמִים וּמַשְׁמָעוּתָהּ לְדוֹרוֹת	
161	נָסְפָּח: יַהַדוּת הַתְּפוּצוֹת בַּמּלְחָמָה וּבְעַקְבוֹתֶיהָ	

Chapter 1

Three Weeks of Fear and Trembling Historic National Unity

(1) The Arab countries had refused to accept the State of Israel's existence ever since it was established in 1948.
(2) They continued to amass huge stocks of sophisticated

weaponry and imposed a political, economic and cultural

Egyptian masses cheer President Gamal Abdel Nasser after he called for the destruction of Israel: "We must take advantage of our strength. We are 100 million Arabs against 2 million Jews."

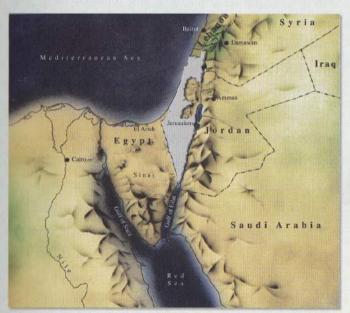
פֶּרֶק א'

<mark>הַהַחְלָטָה הַגּוֹרֶלִית</mark> בְּעִקְבוֹת שָׁלוֹשָׁה שָׁבוּעוֹת שֶׁל חֲרָדָה

(א) מְדִינוֹת עֻרָב לֹא הִשְׁלִימוּ עִם קִיּנְּמָה שֶׁל מְדִינַת יִשְׂרָאֵל מֵאָז הַקְּמְתָה בְּתש"ח (1948). (נ) הַן לֹא חָדְלוּ לֶאֲגֹר פַּמִּיּוֹת עֲצוּמוֹת שֶׁל נָשֶׁק מְשְׁכְלָל, בְּתִש"ח (1948). (נ) הַן לֹא חָדְלוּ לֶאֲגֹר פַּמִּיּוֹת עֲצוּמוֹת שֶׁל נָשֶׁק מְשְׁרָגֵל וְהַפְּעִילוּ פְּלָפִי יִשְׂרָאֵל פְּלָפִי וְתַרְבּוּתִי. (נ) הַהַּתְּקְפוֹת עַל יִשְׂרָאֵל נְּבְּרוּ לְאַחַר שֶׁהוּקִם בְּתשכ"ד (27.5.1964) "הָאִּרְגּוּן לְשְׁחְרוּר פָּלְסְטִין", שֶׁבְּצֵע פִּגּוּעִים וּמַעֲשֵׁי חַבְּלָה רַבִּים, שֶׁבָּהֶם נָהֶרְגוּ וְנִפְצְעוּ שַּלְּחִית שֶׁל יִשְׂרָאֵלים. (ז) בְּאוֹתָה שֶׁנָה הוּקִם מִפְעַל הַפִּיִם הָּגָּרְם הָאַרְצִי" - שֶׁהֶעֵבִיר אֶת מִי הַיּיְדֵּדִן מִן הַצְּפּוֹן שָׁל יִשְׂרָאֵל - "הַמּוֹבִיל הָאַרְצִי" - שֶׁהֶעֵבִיר אֶת מֵי הַיּיְדֵּן מִן הַצְּפּוֹן, לֹא הַמְּלְרָהְ בְּמֵיִם אֶל הַבָּגָב הַצְּחִיחַ וְהַיָּבֵשׁ. (ה) סוּרְיָה, שְׁכָנְתֵנוּ בַּצְּפוֹן, לֹא הַשְּׁרָבְּל הְפִים אֶל הַבָּגָב הַצְּחִיחַ וְהַיָּבֵשׁ. (ה) סוּרְיָה, שְׁכָנְתֵנוּ בַּצְּפוֹן, לֹא הִשְׁרָבִּל הְפִים הַיִּשְּׁרְאֵל לְפִי הָאֲמְנוֹת הַבִּינְלְאָמִיוֹת. (וֹ בַּבְּפוֹן וְעַל מִתְקְנֵי הַמִּים. (וֹ בְּמִבְּבִיל לְכָה, בְּבְּפוֹן וְעֵל מִרְקְנֵי הַמִּים. (וֹ בְּמִבְּיל לְכָּה, בְּבְּפוֹן וְעֵל מִרְקְנֵי הַמִּים. (וֹ בְּמִבְּיל לְכָּה, הַשְּבִין וְלְמִנֹע מִיִם מִיִּשְׁרָאל. הִישְרָבוֹ הְשִּבְיל לֹא הָשְׁרָה הַפּוֹרוֹת הַיִּבְיּן וְלְמִנֹע מִים מִיִּשְׁרָאל. (ה) מִדִינַת-יִשְׁרָב לֹא לֹא נְשִׁצְל לֹּיִוֹל שְׁמִים מִיִּשְׁרָאל. (ה) מִדִינַת-יִשְׁבּל לֹא נִי שְׁצָבל לֹא נִישְׁרָב לֹי הִשְּבָּיל לָבְרָה מִיִּבְּים מִיִם מִיִּשְׁלְבְּי מִיְבְּיל לֹא לְא לִי מִבְּים מִּים מִיִּשְּׁבְּל לִים מְבְּבְּים מִים מִיִּיבְּה לְשְּבָּר לֹא לֹא נְשְּבְבּל לֹץ לֹא נִבְּים מִיִּם מִיִּשְׁלְבְּי מִוֹבְיל לְאוֹנְבּי בְּבְּבְּיוֹ בְּעִבְּי בְּבְּבְּי בְּבְּבְּים בְּבְּבוֹים מִים מִיּשְׁבְּב הָּבְּנִבְי הְבְּבְּי בְּבְּבְּבּי בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּעִבּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְי

boycott on Israel. (3) After the Palestinian Liberation Organization (PLO) was established on May 27th, 1964, attacks on Israel increased. The PLO carried out numerous terror attacks and acts of sabotage, leaving dozens of Israelis wounded and killed. (4) In the same year, Israel's large water enterprise - The National Carrier - was inaugurated. This transported the waters of the River Jordan from the rainblessed north to the dry and barren Negev in the south. (5) Our northern neighbor, Syria, could not stand the Israeli water system, even though it didn't use more Jordan water than allocated by international agreements. (6) They began heavy shelling on the water facilities and the northern communities. (7) At the same time, the Syrians began diverting the waters of the River Jordan to their territory, with the aim of drying up the river and cutting off Israel's water supply. (8) Israel did not sit back with its arms folded. It responded with aerial bombings and ground action against the Syrian diversion operation. (9) Thus, the northern border began to heat up and became the setting for a neverending war - "The Water War". (10) After many months of increasing tension between Israel and Syria, Egypt, the largest of the Arab nations, decided to come to the Syrians' aid. (11) On Israel's 19th Independence Day (May 15th, 1967), the Egyptian Army began moving into the Sinai Peninsula. Tens of thousands of soldiers and hundreds of tanks advanced towards the Egyptian-Israeli border. So

אַדישָׁה, וְהִתְּקִיפָּה בְּהַפְּצָצוֹת אַוִירִּיּוֹת וּבִפְּעֻלּוֹת קַרְקָעִיּוֹת אֶת מִפְּעֻל הַהַּטְיָה הַסּוּרִי. (0) כָּךְ הָלַךְ וְהִתְּחַמֵּם הַגְּבוּל הַצְּפּוֹנִי וְהָפַּךְ לִגְבוּל שֶׁל מִלְחָמָה בִּלְתִּי פּוֹסָקֶת - "מִלְחָמֶת הַמִּיִם". (0) לְאַחַר חֲדָשִׁים רַבִּים שֶׁל מֶתַח הוֹלֵךְ וְגוֹבֵר בִּין יִשְׂרָאֵל לְסוּרְיָה הָחְלִיטָה מִצְרַיִם, הַגִּדוֹלָה בְּמִדְינוֹת עֲרָב, לְבוֹא לְעֶוְרָתֶם שֶׁל הַסוּרִים. (מֹא) בְּיוֹם הָעֵצְמָאוֹת הַתִּשְׁעָה-עָשְׂר שֶׁל יִשְׂרָאֵל - ה' בְּאִיָּר תְשֹׁכ"ז (15.5.1967) - הַחֵל הַצָּבָא הַמִּצְרִי לְנוּע לְתוֹךְ חֲצִי הָאִי סִינֵי. (מֹנֵ עֲשֶׁר שְׁנִים קֹּדֶם לָכֵן, בְּתְשִׁי"ז (1957), נְסוֹגָה יִשְׂרָאֵל מִסִינִי לְאַחַר מִבְצַע "קַּדָשׁ", שֶׁבּוֹ נִכְבַשׁ חֲצִי הָאִי בִּידִי צַּה"ל (צְבָא הַהַבַּנָּה לְיִשְׂרָאֵל). (מֹנִ הָּבְּיָם וּמִנָּשֶׁק וּמִחַיָּלִים, וְשֶׁיִם-סוּף יִשְׁאַר הַתְחַיְּבָה, שֶׁחֲצִי הָאִי יִשְׁאֵר מְפֹּרָז מִנָּשֶׁק וּמִחַיָּלִים, וְשֶׁיִם-סוּף יִשְׁאֵר פַתוּחַ לַאָנִיוֹת יִשְׂרָאֵל-וֹת הַשְּׁטוֹת לְאֵילָת. (מִּי) כִּדִי לְהַבְּטִיחָ אָת הָהַסְכָּם

The State of Israel before the Six-Day War

began the "waiting period" characterized by great anxiety and fear of the fateful war to come. (12) Ten years earlier, in 1957, Israel had withdrawn from Sinai after Operation Kadesh, in which the Israel Defense Forces (IDF) had conquered the Sinai Peninsula. (13) The withdrawal occurred after Egypt had promised the Peninsula would remain a demilitarized zone and the Red Sea would remain open for Israeli ships sailing to Eilat. (14) To ensure the agreement was kept, a UN peacekeeping force was positioned in Sinai and the Gaza Strip. (15) Now, 10 years later, under the leadership of Gamal Abdel Nasser, Egypt decided to break the agreement and breach its commitment. (16) They expelled UN forces from Sinai and replaced them with Egyptian divisions equipped with advanced weapons from Russia and its satellite states. (17) Egypt also blocked the Straits of Tiran, which they had promised to keep open for Israeli ships sailing to and from Eilat. This provocation was essentially a declaration of war on Israel. (18) In this way, they detached Israel from Asian and African countries, which had very important political and economic ties with the Jewish State. (19) So Israel turned to other countries - primarily the United States - who had given Israel an international guarantee aimed to protect it in the event of Egypt breaking its commitments. (20) But it quickly became clear that the world was not going to take any action against Egypt whatsoever. (21) All the promises were forgotten, all

הָצַב כֹּחַ אוּ״ם בָּסִינֵי וּבָרְצוּעַת עַזָּה. (מיֹּ) וָהְנֵּה, לְאָחֵר עֵשֵׂר שָׁנִים הַחְלִיטה מצרים בהנהגתו של גמאל עבדול נאצר לשבר את ההסכם ולהסר אָת הַהְתַחַיָּבוּת. (מיו) פֿחוֹת הָאו״ם סָלְקוּ מִסִּינֵי, וּבְמָקוֹמֶם זָרְמוּ לְתוֹכוּ דִּיבִיזִיוֹת מָצְרִיּוֹת מָצָיָדוֹת בְּנֶשֶׁק מִתְקַדָּם מְתּוֹצֶרֶת רוּסְיָה וּגרוּרוֹתִיהָ. מצרי טיראן בַּיִם-סוּף, שַׁמְצַרִים הְתְחַיבָה לְהַשְׁאִירִם פּתוּחִים (מֹיֹן) גַּם מָצֵרִי טִירָאן לְשַׁיִט יְשַׂרְאֶלִי, נָסִגָּרוּ בָּפָנֵי אַנִיּוֹת הַשָּׁטוֹת לְאֵילַת וּמְמֵּנְה. (יח) כָּדְ נָתְקָה יִשְׂרָאֵל מִמְּדִינוֹת אַסְיָה וְאַפְּרִיקָה, שֶׁהָיוֹ בִּקְשַׁרִים מִדִינִיִּים וְכַלְכָּלְיִים רָבֵּי חֲשִׁיבוּת לִישֹׁרָאֵל. (מי) יִשֹּׁרָאֵל פַּנָתָה לְמִדִינוֹת הַעוֹלָם, וּבְרֹאשׁן ארצות הברית, שַנַתנוּ לִישַׂרָאֵל עַרְבוּת בֵּינַלְאָפִית, שׁנַועַדָה לְהָגּן על ישראל במקרה שַׁמַצריָם תַּפַר אָת הָתְחַיבוּיוֹתִיהַ. (כ) אַבַּל מַהֵּר מְאֹד התברר, שהעולם איננו מתכונן לעשות פּעלַה כַּלשָהִי נגד מְצְרֵיִם. (כ׳א) כַּל הַהַבְטַחוֹת נְשִׁכָּחוֹ, כַּל הַהַסְכַמִים נַעַלמוּ, וִישִׂרָאַל הַקְּטַנָּה עם שנים וַחצי מִילִּיוֹן תוֹשַׁבִיהַ נִשְאָרָה לְבַדָּה מוּל כַּל מִדְינוֹת עַרָב. (כ"כ) לְהַן היו פי שנים חילים מאשר לישראל, פי שלושה מטוסים ופי אַרְבַּעָה טַנְקִים.. כֹּיגוּ פָשֶׁרָאוּ מָדִינוֹת עַרַב, שֵׁהַעוֹלַם הָפָּקִיר אֶת מְדִינַת-יְשׂרָאל ואינוֹ נוֹקף אצבע למענה, הרגישׁוּ שֶׁהנָה הָגִּיעָה שֶׁעַת הַכּשֶׁר לְהַגִּשִׁים אָת חַלוֹמֵן הַיָּשַׁן - לְמַחֹק אֶת יִשְׂרָאֵל מְמַפַּת הַעוֹלֶם. (כֹּד) מִצְרַיִם, סוּרִיָה, יַרַדָּן וְעֵירַאק כַּרְתוּ בֵּינֵיהֵן בְּרִית צְבָאִית, וְהַצַּבָא הַיַּרְדִּנִי הַעֲמֶד תַּחַת פִּקוּדוֹ שֶׁל קַצִין מִצָרִי. (כ׳ה) פֿחוֹת צָבָא עִירַאקִיִים וּמִצְרִיִים הַחֵלוּ לְהַכָּנֵס לְיַרְדּוֹ, וָהַכּּחוֹת הַיַּרְהַנִיִים וְהַסּוּרְיִים הָתִחִילוּ בִּתְנוּעָה לְעַבֶּר גְּבוּלוֹת יִשְׁרָאֵל. יחד עם הדוק טבעת החנק הצבאית התלהטה האוירה בטדינות ערב, שמנהיגיהן חָדָשׁוּ בָּגַלוּי אֶת קָרִיאַתַם לְהַשְׁמַדַת יִשְׂרָאֵל. (כֹּיו) הְנָה שָׁתֵּי דָגָמֵאוֹת מָן הַתַּקְשׁׁוֶרֶת הַעַרְבִּית: (כ"ה) מְתּוֹךְ שְׁדִּנְרִי רְדִיוֹ קָהִיר, ערב

the agreements vanished and the little State of Israel, with its two and a half million residents, remained all alone to face the might of the Arab nations. (22) They had twice as many soldiers as Israel, three times as many planes and four times as many tanks. (23) Once the Arabs saw the world was not lifting a finger and had left Israel for dead, they sensed the time had come to fulfill their age-old dream to wipe Israel off the world map. (24) Egypt, Syria, Jordan and Iraq forged a military pact and the Jordanian Army was placed under the command of an Egyptian officer. (25) Iraqi and Egyptian forces began to advance into Jordan and the Jordanian and Syrian forces began closing in on Israel's borders. (26) As the military stranglehold tightened, the flames of anti-Israel sentiment were being fanned in the Arab countries as their leaders openly renewed their calls for Israel's annihilation. (27) Here are two examples from the Arab media: (28) From a Radio Cairo broadcast on the eve of the war: "The President declares that our aim is to gain control over Israel, and we have a plan to liberate Palestine. Hah you Zionists! 100 million fighters will destroy you! Be prepared, because 100 million Arabs will dig your graves for you." (29) From a Radio Damascus broadcast: "We will overrun you, Zionists. There will be no peace, no security and no freedom until we have thrown your gangs into the sea." (30) Israel did not remain idle. Immediately after Independence Day - with the Egyptian Army entering Sinai and spreading its soldiers along the Israeli border -

The Arab armies poised for war

הַמּלְּחָמָה: ״הַנְּשִׂיא מוֹדִיעַ שֶׁמַּשְׁרָתֵנוּ הִיא לְהַשְׁתַלֵּט עַל יִשְׂרָאַל, וְיֵשׁ לְנוּ
תָּכְנִית לְשִׁחְרוּר פָלַשְׁתִין. הוֹ צִיוֹנִים! מֵאָה מִילְיוֹן לוֹחֲמִים יַחֲרִיבוּ אֶתְכֶם!
הָפּוֹנוּ פִי מֵאָה מִילְיוֹן עַרָבִים יַחְפְּרוּ לַכֶם קְבָּרִים!״ (כ״מ) מְתּוֹךְ שִׁדּוּבִי רַדְיוֹ
דַמְשָׁק: ״אֲנַחְנוּ נִרְמֹס אֶתְכֶם, צִיוֹנִים! לֹא יִהְיוּ שֶׁלוֹם, בְּשָּחוֹן אוֹ חֵרוּת
עַד שֶׁנְוְרֹק אֶת הַפְּנִיּפְיוֹת שֶׁלֶכֶם לַיָּם!״ (ל) גַּם מְדִינַת-יִשְׂרָאֵל לֹא טָמְנָה
יָדָה בַּצֵּלַחַת; מִיָּד לְאַחַר יוֹם הָעַצְמָאוּת, שֶׁבּוֹ הַחֵל הַצְּבָא הַמִּצְרִי לְהִכְּנֵס
לְסִינֵי וּלְהִתְבָּנֵס לְאִרֶּךְ הַגְּבוּל עִם יִשְׂרָאֵל, הַחֵלָה יִשְׂרָאֵל בְּגִּיּוּס פֹּחוֹת
הָמִלוּאִים שֶׁלָּה. (לֹ׳א) יַחַד עִם גִּיּיּס חַיָּלֵי הַמִּלוּאִים הַחֵל צַהַ״ל בְּהַכְנוֹת שָׁנְבִי וֹקְהַתְּבָּוֹת שָׁנְבִי בְּרִישׁרְ בָּבִינוֹת עָרָב, הַכְנוֹת שָׁנְמִלְ בְּהַי בְּמָשֶׁךְ
לְסִינִי וּלְהִעָּבְוֹת בְּרִלְיִם בְּרֹיץ הַמְּלְיִם מִם מְדִינוֹת עַרָב, הַכְנוֹת שָׁנִּמְלְיכָה בְּיִשְׁרָן שִׁה בְּרָלְיִת עִם מְדִינוֹת עֵרָב, הַבְנוֹת שָׁנִּמְשֹׁרְ בִּילִשְׁךְ שְׁרִי בְּרֹץ הַנְיִבְילִה בְּיִשְׁרָת הַבְּלָבְית מִי בְּרִיץ הַ מָּלְחָמָה הַיּנִית מִשְּבְירָה, הְיבִילְתוֹת עָר בְּרִיץ הָבְּלְחָמָה בִּילְבָא לְבָל שֶׁה הְתָבְּרְקָה הַ מִּיבְּתוֹת מִיבְרָב, הוֹבְילִית מִם בְּרִיץ הַשְּלְחָמָה הַנְבְיתוֹת מַבְּרָב, הוֹבְילִית מִּשְׁרָב, הוֹבְילְה, הוֹבְירָת מִּבְּרָר, בְּיִשְׁרָא לֹּכְל שֶׁהְבְּרָה הְישָׁר, מִּלְיבָּל לְּי שֶׁה בְּרָבְיֹת הִישְׁרָאל בְּלָל שֶּׁהְתַּדְרָבְהָה הַחַבְּירִה, הִישְׁרָב, הוֹביל, הִים הִיבְּבָּר, הְישִׁרְבְּיר, בְּיִּילְּיִם לְּנִים מִּיְּיִים הְיִּבְּבְים בְּיִרְים בִּירִים בְּישְׁרְבּים בְּיִם בְּיִּים בְּיִבּיים בְּיִּים בְּיִּיוֹים בְּים בְּיִבּים בְּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבְיּים בְּנִים בְּחִלּים בְּיִבְּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְים בִּישְׁרְים בְּיוֹת בְּיִבְּים בְּיוֹם בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיֹם בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְיוֹם בְּיִּבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים

Israel had begun recruiting its reserve forces. (31) The IDF also began feverish preparations for an all-out war with the Arab countries, preparations that continued for three weeks until war broke out. (32) As the military threat loomed ever closer, the growing sense of isolation and fear - along with vivid memories of the Holocaust which ended just 22 years earlier - sparked a strong desire among Israeli citizens to unite and come together. Outside of Israel, observant and non-observant Jews filled Synagogues around the world, praying for Israel's survival. (33) This desire forced the leaders of the political parties - for the first time in the country's history - to form a National Unity Emergency Government on June 1st, 1967. (34) The new government, still led by Levi Eshkol, appointed Moshe Dayan – Chief of Staff during Operation Kadesh - as Defense Minister. (35) There was increasing support within the government for a preemptive strike against Egypt, especially after realizing there was no chance of the world coming to Israel's aid. (36) And on June 4th, 1967, the National Unity Government decided to initiate an attack to defend itself against the advancing Egyptian army stationed in Sinai. (37) The plan, codenamed "Nachshonim" (Courageous People), was approved by the Government after all members of the General Staff expressed their confidence in the IDF's ability to defeat their Arab foes. (38) The decision was taken with a heavy heart, since the world - in no uncertain

לְרָצוֹן עֵז לְהָתְאַחֵד וּלְהִתְלֵבֵּד. (כֹּה) בָּרָצוֹן הַזֶּה, שֶׁבֶּל אֶוְרְחֵי הַמְּדִינָה הָיוּ שֻׁתָּפִים בּוֹ, אָלֵץ אֶת מַנְּהִיגִּי הַמִּפְלָגוֹת לְהָקִים בְּכִ״ב אִיֶּר (1.6.67), לְרָאשׁוֹנָה בְּתוֹלְדוֹת הַמְּדִינָה, מֶמְשֶׁלֶת אַחְדוּת לְאָמִית לִשְׁעַת חֵרוּם. לְרָאשׁוֹנָה בְּתוֹלְדוֹת הַמְּקִשְׁלָה הַחֲדָשָׁה, שֶׁלֵּיִי אֶשְׁכּוֹל הִמְשִׁיךְ לַעֲמֹד בְּרֹאשָׁה, הַתְּמַנְה משֶׁה דַיָּן, שֶׁהָיָה הָרַמִּטְכָּ"ל בְּזְמן מִבְצֶע "קְבִשׁ", לְשֵׁר הַבְּטְחוֹן. (כֹּה) בְּמֶמְשֶׁלָה הַחֲדָשָׁה נְּבְרוּ הַקּוֹלוֹת בְּעֵד יְצִיאָה לְמִלְחָמֶת מָנֵע נָגָּד מִצְרִים, לְאַחַר שֶׁאָפְסוּ הַסְּכּוּיִם, שֶׁהְעוֹלְם יְבוֹא לְעֶזְרַת יִשְּׂרָאֵל. (כֹּיּ) וְאָכּן, מְצְרִים, לְאַחַר שֶׁאָפְסוּ הַסְּכּוּיִם, שֶׁהְעוֹלְם יְבוֹא לְעֶזְרַת יִשְּׂרָאֵל. (כֹּי) וְאָכן, בְּכִי״ה בְּאִיר תְשׁכ"ז (1.6.6.4) הָחְלִיטָה מֶמְשֶׁלֶת הַלְּכּוּד הַלְּאָמִי לְצֵאת לְבִיים, לְּמִלְחָמָה נָגֶד מִצְרִי שְׁנִּבְים וּלְהַשְׁמִיד אֶת הַצְּבָּא הַמִּצְרִי שֶׁנְּכָּס לְסִינִי. (כֹּי) אֶת הַבְּבָי הְמַשֶּׁה הַכְּלָלִי הִבִּיעוּ אֶת בְּטְחוֹנָם בְּכֹחוֹ שֶׁל צַה"ל לְנַצֵּחַ אֶת מְדִינוֹת הְוְהִירוּ תַּבְּיִים הָּלְלָים הְבִּבְיים הָבְּלְבִיים בִּבְּים, בִּיוֹן שָׁבָּל הַמַּשְׁלְה לְּבָּת הַבְּלְבִים מְחִלְּה לְבָּלִים הַבְּלְיתוֹ הְלָבְים בְּבִּים, בִּיוֹן שָׁבָּל הַמַּצְצְמוֹת הְזְהִירוּ עֻּרְב. (כֹּיח) בַּם רָאשִׁי בִּהְילְנִים הְלָּבִים מְחִלְים הִבּינִי מְחִיר בָּבֵד בְּבְרוּגִים וּבְּבְצִיתוּ הָשְּלִיבְה מְחִבּי מְחִיר בָּבֵד בְּבְרוּגִים וּבְבְצִּיתוּ, שֶּעְלוּלְה לִּא הְסִתִּירוּ אֶת חֲשְׁשָׁם מִפְּנִי מְחִיר כָּבֵד בְּבְרִינִם וֹנְבְעִיבּים, שְּעִלּוּלְה בְּיִר בְּבִים מְחִים הָּנִים בְּבִּיל מְבִיב בְּבְּבְיתוּ בְּיִבְיב בְּיִים בְּיבּיל בִּים בְּיב בְּבְיבִים, בְּלְבִים מְּבִיל בְּיב בְּבְיבְיב בּיב בְּבְיבּית בְיבּיב בּיל בְּים בְּבְצוּתִים, בְּיבְּיב בְּיב בְּיב בְּבְיב בְּחָל בְּים בְּיב בְּבְּלְים בְּבְיבּים בְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּבְיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּבְיב בְּיב בְּבְּבְיב בְּבְבְּיב בְּבְּבְיבִים בְּבְיב בְּיב בְּיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְּב בְּבְּב בְּיבְיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּבְּב בְּבְּיב בְּיבְּבְּים בְּתְּיִ

Digging trenches in Kibbutz Gan Shmuel during the three weeks before the war - Gan-Shmuel archive

terms - had warned Israel not to go to war. (39) Even the IDF commanders expressed their concerns at the high price Israel was liable to pay in a war with the Arab world. Several leaders expressed their concern that the war might take a toll of between 20,000 and 100,000 lives. (40) Indeed, Israel prepared cemeteries all over the country, ready to accommodate the bodies of the many expected victims. Parks were prepared, in Jerusalem, Tel Aviv and other cities, in case the cemeteries would have no space left. (41) However, despite the fears, doubts and hesitations during those three weeks, the people of Israel had no choice but to go to war, to defend their country and their very existence. (42) On June 5th, 1967, at 7:45 am, the "Sadin Adom" (Red Sheet) command was issued and the IDF – after three weeks of nerve-wracking waiting - marched out to crush Israel's enemies; those who had risen up to destroy us. (43) "Let us cut them off from nationhood and the name of Israel will no longer be remembered... who said, 'We will inherit God's pleasant dwelling places for ourselves'." (Psalms 83:5,13)

200

יִשְׂרָאֵל לְשַׁלֵם בְּמִלְחָמָה עם הָעוֹלֶם הָעַרָבִי. (מֹ) וְאָבֵן, בְּרַחַבֵּי הָאָרֶץ הְלְשׁרוּ
בָּמֵי קְבָרוֹת, שָׁנוֹעֲדוּ לִקְלֹט רִבְבוֹת הַרוּגִים. (מֹ׳אֹ) אֲבֶל לַמְרוֹת הַחֲשְׁשׁוֹת
בְּמֵי קְבָרוֹת, שָׁנוֹעֲדוּ לִקְלֹט רִבְבוֹת הַרוּגִים. (מֹ׳אֹ) אֲבֶל לַמְרוֹת הַחֲשָׁשׁוֹת
וְהַהְּפוּסִים שֶׁנִּמְשְׁכִּו בִּשְׁלוֹשָׁה שֶׁבוּעוֹת, לֹא נוֹתְרָה בְּרָה אַחֶרֶת לעם-יִשְׂרָאֵל אֶלָא לָצֵאת לְמִלְחָמֶה בְּדִי לְהָגֵן עַל קִינִמוֹ וְעַל מְדִינָתוֹ. (מֹ׳בּ) בכ״וּ בְּאָיֶר תשכ״ז (5.6.67) בְּשֶׁעָה 14:7 בַּבֹּקֶר נִתְּנָה מוֹרֶטֶת עֲצַבִּים - יָצָא לְמְחוֹץ וְצַהַ״ל - אַחֲרֵי שְׁלוֹשָׁה שָׁבוּעוֹת שֶׁל הַמְּתָנָה מוֹרֶטֶת עֲצַבִּים - יָצָא לְמְחוֹץ אֶת אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁקְּמוֹ עֲלֵינוּ לְכַלוֹנוּ. (מֹ׳גֹי) "לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד"; "אֲשֶׁר אָמְרוּ נִיִּרְשָׁה לָנוּ אֶת נְאוֹת אֱלֹהִים" (תהלים פִיגוֹ).

Anti-Israeli cartoon published in Arab papers during the war

Appendix

The Rabbi and the Poetess

(1) On Independence Day 1967, at the very same time the Egyptian Army was marching into Sinai, two events in Jerusalem bore prophetic significance. (2) The first was a festive celebration at the Merkaz HaRav Yeshiva, during which the Head of the Yeshiva, Rabbi Zvi Yehuda HaCohen Kook, spoke about the holiness of Independence Day and the importance of the State (3) Suddenly, he raised his hand and shouted, with great emotion: (4) "Where is our **Hebron**? Have we forgotten her? And where is our Shechem? Have we forgotten her? And our Jericho? Our eastern side of the Jordan?" (5) Hebron, Shechem and Jericho were then in Arab hands, after being conquered in the War of Independence by the Jordanian Legion and annexed to Trans-Jordan. (6) Rabbi Zvi Yehuda continued, telling his students not to concede even one inch of the Holy Land, God's inheritance, and particularly ancient Jerusalem, the Holy City, which too was in foreign hands. (7) Three weeks later, the Old City of Jerusalem was liberated, as were Hebron, Shechem and Jericho, with dozens of Rabbi Zvi Yehuda's students among the fighters. (8) Rabbi Zvi Yehuda himself had the honor of being the first civilian to pray at the recaptured Western Wall. (9) His clarion call

נֹסְפָּח

הָרַב צְבִי יְהוּדָה וְנָעֱמִי שֶׁמֶר

(א) בְּיוֹם הָעַצְמָאוּת תשכ"ז, מַמָּשׁ בְּאוֹתֶן שָׁעוֹת שֶׁבָּהֶן צָעֵד הַצְּבָא הַמּוּרוּ
לְתוֹךְ סִינֵי, הִתְרַחֲשׁוּ בִּירוּשָׁלַיִם שְׁנֵי אֵרוּעִים בַּעֲלֵי מִשְׁמָעוֹת וְבוּאוֹת (בּוֹאִית סְינֵי, הִתְרַחֲשׁוּ בִּירוּשָׁלַיִם שְׁנֵי אֵרוּעִים בַּעֲלֵי מִשְׁמָעוֹת וְבוּאוֹת (בּוֹאִית שֶׁבָּה הַמָּבָּר שְׁנִינְת, שֶּבָּה נָאַם רֹאשׁ הִישִׁיבּת שְׁכָּב צְבִי יְהוּדָה הַפֹּהֵן קוּק. (ג) בְּעוֹדוֹ מְדַבֵּר עַל קְדָשָׁתוֹ שֶׁל יוֹם הְעִּנְמִית בְּוֹלְם חֲעֵל חֲשְׁיבוּתָה שֶׁל הַמְּדִינָה, הַרִים יְדָיוֹ וְזְעֵק בְּהִתְרַגְּשׁוֹת בְּוֹלְחִים וְעָל חֲשְׁיבוּתָה שֶׁלָנוּ - אֲנַחְנוּ שׁוֹכְחִים אוֹתָה ֹ וְאִיפֹה שְׁכֶם שׁלְנוּ בּעְל מְדִיבָּן שֶׁלָּנוּ שׁוֹכְחִים אוֹתָה ֹ וְאִיפֹה שְׁכָם ווריחוּ עֵּבֶּר הַיַּרְבֵּן שֶׁלָנוּ?" (מִזְמוֹר י"ט לְמְדִינַת -יִשְׂרָאֵל). (ה) חֶבְרוֹן, שְׁכָם ווריחוּ הָיִּי בְּאוֹתָה שָּׁעָה בְּיַבִים עַרְבִיוֹת, לְאַדִר שַׁנְה הַיִּבְבְּשׁוּ בְּמִלְחָמֶת הָעִצְמְאוֹת עִּלְבִיוֹן הַבִּיְבִין וְסָבְּחוּ לִמְדִינַת עַבָּר-הַיֵּרְבֵּוֹ שֵׁלְּעִיל שֶׁל אֶרָץ הַקְּדְשׁ נְחֵלִים מְשִׁל בְּמִלְם שִׁל אֵרְ עַל אַף חֵלֶק שֶׁל אֶרֶץ הַקֹּדְשׁ נְחֵלִם הִידִיו שֶׁלֹּא לְנַתֵּר עַל אַף חֵלֶק שֶׁל אֶרֶץ הַקְדְשׁ נְחֵלְשׁ הַוֹל בָּבִי יְהוֹדְם הַּמְלִיבִין שֶׁל אֶרְ זְּנְרָב שׁל אֵרְ זְּבְרִשׁ מִבְּלְמְיִידִיו שֶׁלֹּא לְנַתִּר עַל אַף חֵלֶּק שֶׁל אֶרְץ הַקְלְשׁיך יִרוּ הָבָרִשׁ מִּבְּלְמִידִיו שֶׁלֹּא לְנַתִּר עַל אַף חֵלָּק שֶׁל אֶרְץ הַקְלְשִׁר בְּיוֹ בְּבִי יְהוֹדְשׁ מִּלְיִידְיוֹ שֶׁלֹא לְנִירְ עַל אַף חַלְּץ שְׁר בְּלְשִׁל אֶרְץ הַקְלְשׁיר בְּיוֹ שְׁלִבּיר בְּיוֹ בְּבִּי הְּבִּיר בְּיִבְּיִים בְּיִיבְיוֹם בְּבִיי הִיבְּיוֹם בְּעִבְּיִים בְּיִבּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִם בְּבִיים בְּיִבּים בְּיִבְּיִים בְּיִבּים בְּיִבְים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִיבְיוּים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִיבְיוּים בְּעִבּים בְּים בְּיִיבְים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּבְּיִי הָּבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִבְּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּבְיִים בְּיִּבְּים בְּיִבְּיִים בְּיְיִיבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּע

Rabbi Tzvi Yehuda HaCohen Kook

¹ A speech referred to as "Psalm 19 for the State of Israel".